

dosarul nr. 3ra-513/19

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. N. Arabadji)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Vest Holding Grup”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea cu Capital Străin „Vest Holding Grup” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate
cu Răspundere Limitată și Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică,
intervenienți accesorii Primăria orașului Ialoveni, Iurii Tanas, Natalia Kisliuk, Glijinschii
Vladislav, Petru Vasilița, Tatiana Borta, Elena Danilevschi, Inesa Murgeneanu, Mariana
Rusanovschi, Olga Paraschiv, Galina Secrieru, Natalia Bejenari, Iovu Zinaida, Constanța
Vlas, Tamara Balmuș, Tatiana Nogailîc, Zinaida Lungu, Anastasia Moruz, Fiodor Colța,
Nina Mizrahi, Zinaida Colța, Arcadie Rusanovschi, Galina Caracuian, Iulia Tîmciuc,
Valeriu Vutcărau, Vera Gîrlea, Maria Anton, Tamara Cerchez, Nadejda Lecinschi și Ana
Dodonov cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Vest Holding Grup” Societate
cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2016 a Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 24 aprilie 2014 ÎCS „Vest Holding Grup” SRL a depus cerere de chemare
în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SRL și Agenției Naționale pentru
Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de vânzare-
cumpărare din 28 august 2013, a devenit proprietarul bunului imobil – bloc locativ cu 3

etaje situat în or. Ialoveni, str. Prieteniei, 4 cu nr. cadastral XXXXX, drept de proprietate înscris în Registrul Bunurilor Imobile la 29 august 2013.

A menționat că la data de 23 ianuarie 2014, a remis în adresa ÎCS „RED Union Fenosa” SRL cererea nr. 130 prin care a solicitat încheierea unui contract de furnizare a energiei electrice a bunului imobil „cămin cu trei etaje” situat în or. Ialoveni, str. Prieteniei, 4.

Însă, prin răspunsul nr. 0505/08541 din 10 februarie 2014 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a informat-o că la moment alimentarea cu energie electrică a bunului imobil din str. Prieteniei 4, or. Ialoveni – cămin cu apartamente, se efectuează de către ÎCS „RED Union Fenosa” SRL în baza contractelor de furnizare a energiei electrice consumatorilor casnici, perfectate în condițiile legislației în vigoare, motiv pentru care, este posibilă semnarea între ÎCS „Vest Holding Grup” SRL și ÎCS „RED Union Fenosa” SRL doar a unui contract de furnizare a energiei electrice pentru iluminarea locurilor de uz comun ale blocului.

Reclamanta a susținut că nefiind de acord cu răspunsul primit, la data de 18 februarie 2014 s-a adresat la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu cererea nr. 379, solicitând obligarea furnizorului de energie electrică ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să încheie contract cu proprietarul bunului imobil de pe str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni. Prin răspunsul nr. C201400131 din 24 martie 2014 a primit refuz, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică comunicându-i că, întrucât la același loc de consum nu pot fi încheiate concomitent două contracte de furnizare a energiei electrice, nu poate obliga ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să dea curs acestei cereri.

Consideră că refuzurile ÎCS „RED Union Fenosa” SRL și al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică de a încheia contract de furnizare a energiei electrice cu proprietarul imobilului sunt neîntemeiate și îi încalcă dreptul de proprietate, garantat de lege, art. 1 al Protocolului 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 46 din Constituția RM și art. 315-317 din Codul civil.

A solicitat anularea refuzului nr. 0505/08541 din 10 februarie 2014 al ÎCS „RED Union Fenosa” SRL și a refuzului nr. C201400131 din 24 martie 2014 al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu obligarea furnizorului ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu proprietarul ÎCS „Vest Holding Grup” SRL la locul de consum, or. Ialoveni, str. Prieteniei, 4.

Prin încheierea din 23 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Iurii Tanas, Natalia Kisliuk, Glijinschii Vladislav, Petru Vasilița, Tatiana Borta, Elena Danilevschi, Inesa Murgeneanu, Mariana Rusanovschi, Olga Paraschiv, Galina Secrieru, Natalia Bejenari, Iovu Zinaida, Constanța Vlas, Tamara Balmuș, Tatiana Nogailîc, Zinaida Lungu, Anastasia Moruz, Fiodor Colța, Nina Mizrahi, Zinaida Colța, Arcadie Rusanovschi, Galina Caracuian, Iulia Tîmciuc, Valeriu Vutcărau, Vera Gîrlea, Maria Anton, Tamara Cerchez, Nadejda Lecinschi și Ana Dodonov – consumatorii casnici din blocul de locuit din str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni.

Prin încheierea din 23 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost înlocuit pârâtul ÎCS „RED Union Fenosa” SRL cu succesorul în drepturi ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Iar, prin încheierea din 05 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria or. Ialoveni.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, acțiunea depusă de ÎCS „Vest Holding Grup” SRL a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎCS „Vest Holding Grup” SRL și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 06 martie 2019 ÎCS „Vest Holding Grup” SRL a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

A susținut că ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a refuzat încheierea contractului de furnizare energiei electrice fără temei legal, în condițiile în care intimata nu a luat în considerație faptul că solicitarea a fost depusă nemijlocit de către proprietarul imobilului, iar contractele la care face referire furnizorul au fost încheiate ilegal cu persoanele fizice străine care nu dețin/nu au deținut drepturi legale asupra bunului imobil.

Consideră că este neîntemeiat și în contradicție cu circumstanțele cauzei argumentul instanței de apel precum că nu au fost respectate prevederile legale cu privire la dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului din str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni. Or, contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 28 august 2013 între SRL „Europa ST” și ÎCS „Vest Holding Grup” SRL a fost translativ de proprietate, ultima obținând dreptul de proprietate asupra imobilului. Însă, un grup de persoane fizice în frunte cu Victor Dodon întreprind acțiuni de privare a proprietarului de atributele sale.

A afirmat că își exprimă nemulțumirea privind imparțialitatea instanței de judecată care face trimitere la acte de dispoziție care nu se referă la obiectul prezentei cauze și nu reflectă situația de față, fiind afectate drepturile fundamentale ale proprietarului de drept, dreptul la un proces echitabil al ÎCS „Vest Holding Grup” SRL.

Prin referința depusă la data de 10 aprilie 2019 ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a solicitat respingerea recursului depus de ÎCS „Vest Holding Grup” SRL.

La 23 aprilie 2019 și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de ÎCS „Vest Holding Grup” SRL ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și a restitui cauza instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Iar, art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare până la 01 aprilie 2019, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru

soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că la data de 23 ianuarie 2014, ÎCS „Vest Holding Grup” SRL s-a adresat la ÎCS „RED Union Fenosa” SRL cu cererea nr. 130, prin care a solicitat încheierea unui contract de furnizare a energiei electrice a bunului imobil „cămin cu trei etaje” situat în or. Ialoveni, str. Prieteniei, 4, pe care-l deține în proprietate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 28 august 2013.

Prin răspunsul nr. 0505/08541 din 10 februarie 2014, recepționat de către reclamantă la 12 februarie 2014, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a informat-o că la momentul, alimentarea cu energie electrică a bunului imobil din str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni – cămin cu apartamente, se efectuează de către ÎCS „RED Union Fenosa” SRL în baza contractelor de furnizare a energiei electrice consumatorilor casnici, perfectate în condițiile legislației în vigoare. În aceste circumstanțe, este posibilă semnarea între ÎCS „Vest Holding Grup” SRL și ÎCS „RED Union Fenosa” SRL doar a unui contract de furnizare a energiei electrice pentru iluminarea locurilor de uz comun ale blocului (f.d. 11-12, volumul I).

La data de 18 februarie 2014, ÎCS „Vest Holding Grup” SRL s-a adresat la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu cererea nr. 379, solicitând intervenția în situația creată și obligarea furnizorului de energie electrică ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu proprietarul bunului imobil de pe str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni (f.d. 14, volumul I).

Prin răspunsul nr. C201400131 din 24 martie 2014, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică i-a comunicat că, întrucât la același loc de consum nu pot fi încheiate concomitent două contracte de furnizare a energiei electrice, nu poate obliga ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să dea curs acestei cereri. Totodată, a menționat că, în conformitate cu art. 50 din Legea cu privire la energia electrică nr. 124 din 23 decembrie 2009, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, litigiile dintre participanții la piața energiei electrice se soluționează în instanța de judecată competentă. În acest context, eventualele litigii cu privire la dreptul de proprietate și folosință a încăperilor din blocul locativ de pe adresa str. Prieteniei, 4, or. Ialoveni, urmează a fi soluționate în instanța de judecată (f.d. 16, volumul I).

La 24 aprilie 2014, ÎCS „Vest Holding Grup” SRL s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând anularea refuzului nr. 0505/08541 din 10 februarie 2014 al ÎCS „RED Union Fenosa” SRL și a refuzului nr. C201400131 din 24 martie 2014 al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu obligarea furnizorului ÎCS „RED Union Fenosa” SRL să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu proprietarul ÎCS „Vest Holding Grup” SRL la locul de consum, or. Ialoveni, str. Prieteniei, 4.

Atât în ședința de judecată a instanței de fond, cât și în referința depusă la 10 decembrie 2014 (f.d. 105-109, volumul I, f.d. 34, volumul II), reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a invocat omiterea de către ÎCS „Vest Holding Grup” SRL a termenului prevăzut de art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, susținând că ultima, primind răspunsul nr. 0505/08541 din 10 februarie 2014 al ÎCS „RED Union Fenosa” SRL la data de 12 februarie 2014, s-a adresat în instanța de contencios administrativ abia la 24 aprilie 2014, cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de lege în acest sens.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, respingând-o ca fiind nefondată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de ÎCS „Vest Holding Grup” SRL, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care o consideră întemeiată și legală.

Analizând circumstanțele expuse și conținutul hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de fond nu s-a expus asupra invocării de către reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a omiterii termenului de prescripție la înaintarea acțiunii prevăzut de art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, iar Curtea de Apel Chișinău a indicat la general doar că acțiunea a fost depusă în termen și cu respectarea procedurii prealabile, la fel fără a se expune asupra invocării termenului de către intimată.

În asemenea situație, instanțele de judecată, examinând fondul acțiunii, aveau obligația de a se expune motivat asupra faptului dacă acțiunea a fost sau nu depusă în termenul prevăzut de lege, fiind obligate de a examina cererea pârâtului.

Mai mult ca atât, pornind de la principiul disponibilității garantat de art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Deci, instanța urmează să asigure garanții reale și efective părților de a-și realiza drepturile sale.

În această ordine de idei, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată pripit, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, respectarea termenului de prescripție la înaintarea acțiunii, omiterea căruia a fost invocată de către intimata Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică

Astfel, contrar standardelor procedurale recunoscute, instanțele ierarhic inferioare au soluționat prezenta cauză fără să-și motiveze soluțiile și concluziile și fără să furnizeze răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CtEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici este de menționat că, în cadrul soluționării cauzei probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Mai mult, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CtEDO, în cauza *Suominen vs. Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza *Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19 aprilie 1994, Curtea a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Prin urmare, la cazul prezentei spețe, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată, circumstanțele constatate fiind apreciate drept o eroare judiciară.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a stabilit în mod cert încălcarea normelor de drept procedural de către instanța de apel, omisiune care nu poate fi corectată de instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și a restitui cauza instanței de apel.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Vest Holding Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenienți accesorii Primăria orașului Ialoveni, Iurii Tanas, Natalia Kisliuk, Glijinschii Vladislav,

Petru Vasilița, Tatiana Borta, Elena Danilevschi, Inesa Murgeneanu, Mariana Rusanovschi, Olga Paraschiv, Galina Secrieru, Natalia Bejenari, Iovu Zinaida, Constanța Vlas, Tamara Balmuș, Tatiana Nogailîc, Zinaida Lungu, Anastasia Moruz, Fiodor Colța, Nina Mizrahi, Zinaida Colța, Arcadie Rusanovschi, Galina Caracuian, Iulia Tîmciuc, Valeriu Vutcărău, Vera Gîrlea, Maria Anton, Tamara Cerchez, Nadejda Lecinschi și Ana Dodonov cu privire la contestarea actului administrativ, și se restituie cauza Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh